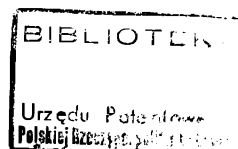

20 października 1931 r.

B61 d 3/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14266.

Kl. 20 c 11.

Heinrich L. Wertheimer
(Baden-Baden, Niemcy).

Wagon do przewozu bydła lub świń.

Zgłoszono 20 sierpnia 1929 r.

Udzielono 29 lipca 1931 r.

Pierwszeństwo: 22 lipca 1929 r. (Niemcy).

Niniejszy wynalazek dotyczy wagonu, przeznaczonego głównie do przewozu mniejszych zwierząt, np. świń. W wagonie tym przewóz odbywać się może w warunkach całkowicie zadawalających pod względem weterynaryjno-higienicznym nawet chorych lub podejrzanych o chorobę zwierząt przez obszary wolne od zarazy. Dzięki wynalazkowi można nie obawiać się zarażenia wolnych od zarazy obszarów, co zdarza się przy przewozie zwierząt w wagonach dotychczas używanych wskutek przypadkowego przedostania się nazewnątrz wagonu wydzielin zwierzęcych lub też przesyconego niemi materiału podściółkowego. Ogólna budowa wagonu według wynalazku odpowiada budowie znanych wagonów tego rodzaju; na podwoziu

ustawione jest kilkopiętrowe nadwozie, w którym umieszcza się przewożone zwierzęta. W celu umożliwienia przepływu powietrza drzwi i ściany są, jak zazwyczaj, zaopatrzone w otwory.

Aby przez wspomniane otwory nie mogły się przedostawać nazewnątrz wydzieliny zwierząt, jak również przepojona temi wydzielinami podściółka, dodano do znanych tego rodzaju wagonów szczelne zbiorniki metalowe o kształcie wanny. W zbiornikach tych, które są tak wykonane, że żadne wydzieliny zwierzęce nie mogą przedostawać się poza górny brzeg zbiornika umieszcza się zwierzęta. Aby można było zapewnić w czasie jazdy dostateczny dopływ powietrza do dolnych zamkniętych pięter wagonu, znajduje się odpowiednie u-

urządzenie, przeważnie działające samoczynnie i służące do stałego odprowadzania kwasowęglowych produktów oddechowych zwierząt. Przeważnie zastosowane są urządzenia, uruchamiane zapomocą pędu powietrza w czasie jazdy; urządzenia te bądź wtłaczają świeże powietrze, bądź też powodują obieg powietrza na dnie zbiorników wskutek zasysania. Poza tem każdy z tych zbiorników posiada przeważnie podwójnie zabezpieczone rury odpływowe lub tym podobne urządzenia, umożliwiające dokładne oczyszczanie względnie dezynfekowanie ich.

Na rysunku uwidoczniono jeden z przykładów wykonania wagonu według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia podłużny przekrój pionowy; fig. 2 — przekrój poziomy i fig. 3 — przekrój poprzeczny wagonu.

Wagon 1 jest podzielony ścianką poziomą 2 na dwa przedziały, przyczem w każdym z nich umieszczono po jednym szczelnym zbiorniku 3. Górne brzegi 4 tych zbiorników są tak wysoko zagięte, że wydzieliny zwierzęce nie mogą w żadnym razie przedostać się przez te brzegi poza zbiornik. Te zagięte brzegi są uszczelnione względem sąsiednich ścian wykonanego w kształcie skrzyni nadwozia wagonu kolejowego, zazwyczaj drewnianego. Powyżej zbiorników wykonane są zwykłe szczeliny do przewietrzania 6, przykryte siatką drucianą 7 o drobnych oczkach, która zapobiega przedostawaniu się małych cząstek podściółki nazewnątrz.

Pośrodku ścian podłużnych nadwozia, w celu umożliwienia ładowania i wyładowywania zwierząt, brzegi zbiorników wykrojone są nieco niżej obrysu otworów 5. Kłapy 8 są z zewnątrz uszczelnione zapomocą gumy, korka lub innego materiału, przyczem posiadają zakładki tego rodzaju, że przy kłapach tych płyny nie mogą się wydostać nazewnątrz. Na dole wykonano po jednej listwie odwadniającej 10, która

nie pozwala, aby wydzieliny, przepływające zgóry, dostały się do dolnych powierzchni uszczelniających kłap 8. Te ostatnie są utrzymywane w położeniu zamkniętem zapomocą jakiegokolwiek znanego, niepokazanego na rysunku, przyrządu.

Do stałego odprowadzania w czasie jazdy produktów, wydzielających się przy oddychaniu zwierząt, a zbierających się w zbiorniku, nieprzepuszczającym płynów, zastosowano samoczynne przyrządy do przewietrzania, ułatwiające przepływ powietrza. Stosuje się, np. samoczynny zasysacz powietrza 11 i przyrząd tłoczący je 12, umieszczone naprzemian na obu ścianach podłużnych wagonu. Te przyrządy ssące i tłoczące są przyłączone do rur wylotowych 13, które sięgają prawie do dna zbiorników i są zaopatrzone w szczeliny lub otwory 14, przez które są odprowadzane z najniższych miejsc zbiorników kwas węglowy i cuchnące wydzieliny; również przez otwory te doprowadza się świeże powietrze na wysokości, na której zazwyczaj oddychają zwierzęta. Przeważnie używa się przyrządów do przewietrzania, opartych na zasadzie smoczka lub rurki Venturi'ego. Nie wymagają one zatem napędu mechanicznego i są wprawiane w ruch podczas jazdy wyłącznie zapomocą prądu powietrza zewnętrznego.

Na dnie zbiorników znajdują się ruszty drewniane 15, które przeszkadzają temu, by zwierzęta stały w płynnych wydzielinach lub też poślizgiwały się na gładkiem dnie zbiornika. Miejsce pod rusztami i bezpośrednio nad nimi jest wypełnione podściółką, wchłaniającą wilgoć np. mułem torfowym.

Górny zbiornik posiada wygiętą i przechodzącą przez sąsiednią ścianę czołową nazewnątrz rurę wylotową 16, umożliwiającą po ukończeniu transportowania należyte oczyszczenie i przepłókanie wagonu. Oczywiście można zastosować większą liczbę takich rur, zaopatrzonych w podwójne

zamknięcie 17. Dolny zbiornik posiada jedną lub kilka rur do oczyszczania 18, przechodzących przez dno jego i podłogę wagonu; są one zaopatrzone u góry w zamknięcie 17 i posiadają na dole drugie szczelne zamknięcie 19 w kształcie skrzyni do skroplin; dzięki niej zapobiega się skutecznie w każdym przypadku przesiąkaniu cieczy wydzielinowej.

Wskutek tego, że zbiornik nie przepuszcza płynów, wydzieliny zwierząt nie mogą się przedostać nazewnątrz. Wyrzucaniu podściółki przez szczeliny powietrzne wskutek wstrząsów wagonu zapobiega się przez zamknięcie tych szczelin podwójnymi siatkami. Mimo to jednak doprowadzenie powietrza do zbiorników jest zapewnione. Należy zaznaczyć, że ruszty 15 zabezpiecza się z obydwóch stron od podskakiwań przez zastosowanie kątowników 20. Kątowniki te mogą być częściowo umocowane tak, by je można było zdejmować lub poruszać, w celu ułatwienia wyjmowania i wkładania rusztów. Zarówno sam wagon, jak zbiorniki, klapy i inne jego części mogą być odpowiednio pomalowane, w celu łat-

twego ich oczyszczania względnie dezynfekowania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wagon do przewozu bydła lub świń, znamienny tem, że posiada umieszczone w nadwoziu o kształcie skrzyni uszczelnione względem ścian wagonu zbiorniki metalowe (3), nieprzepuszczające płynów, które zaopatrzone są w przeważnie samoczynnie działające przyrządy do przewietrzania, przyłączone do rur wylotowych (13), przyczem rury te sięgają prawie do dna zbiorników.

2. Wagon według zastrz. 1, znamienny tem, że zbiorniki (3) posiadają rury wylotowe (16, 18), służące do oczyszczania i przepłókiwania wagonu i zaopatrzone w podwójne szczelne zamknięcia (17, 19), przyczem rury te wychodzą nazewnątrz wagonu.

Heinrich L. Wertheimer.

Zastępca: Inż. I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

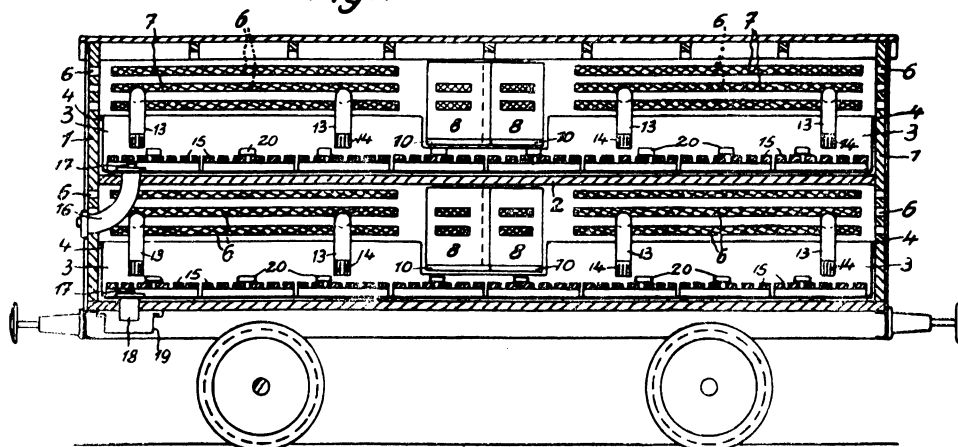

Fig. 2.

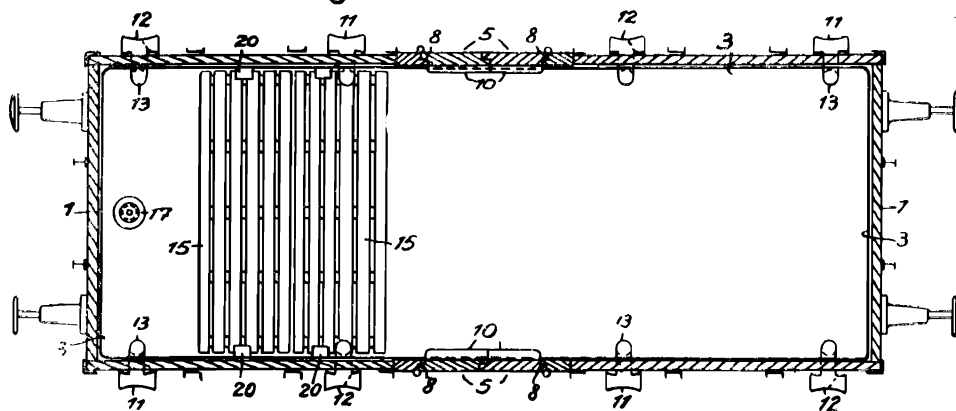

Fig. 3.

